

[Marie Antoinette von Lowzow.]

skal altså ikke — rådføre sig med dette udvalg om principielle spørgsmål vedrørende det civile beredskab.

Af yderligere administrative organer vil der i henhold til bemærkningerne blive nedsat særlige planlæggende udvalg med repræsentanter uden for den egentlige statsadministration, sådan som det for øvrigt allerede har fundet sted under det nuværende regeringsudvalgs ledelse. Det er, som man forstår, et ganske overordentlig stort område, der omfattes af beredskabsarbejdet, og det er mange administrationsgrene og erhverv, der skal samarbejde. Derfor må, så vidt jeg kan se, sekretariatet blive den egentlige planlæggende, koordinerende og administrative myndighed her, og det er derfor et spørgsmål, om ikke dette sekretariats beføjelser burde præciseres langt mere indgående i loven, end det sker her i § 2, stk. 3.

Bestemmelserne i §§ 3 og 4 om offentlige myndigheders og personers pligt til at yde bistand ved planlægningen af det civile beredskab samt borgernes pligt til mod fuld erstatning selv i fredstid at stille deres ejendom til rådighed for samfundet er analoge med dem, der gælder i civilforsvaret, og må vel anses for at være en nødvendighed inden for en lovgivning af denne art. Det samme gælder oplysningspligten, der omtales i § 7, og straffebestemmelserne i § 8.

Offentlige og private virksomheder og institutioner kan ifølge § 5 af regeringen pålægges at træffe foranstaltninger med hensyn til at sikre, flytte, sprede eller opretholde visse vareforsyninger, idet der dog skal gives erstatning for det økonomiske tab efter nærmere regler. Også denne paragraf er en ren bemyndigelsesparagraf, oven i købet meget vidtrækkende, og når det i bemærkningerne til lovforslaget med hensyn til de nævnte erstatninger anføres, at sådanne dog ikke kan kræves i det omfang, udgifterne kan dækkes ved indkalkulering i vedkommende vares pris, dersom sådan indkalkulering ikke påviseligt stiller den pågældende dårligere end andre i samme branche, flyttes derved bevisbyrden over på den, der er genstand for indgreb, dette synes meget betænkeligt. Jeg tror, det ville være mere tilfredsstillende for samfundet, om der lovmæssigt kunne gives retningslinjer

og bestemmelser af langt mere detaljeret art, så at denne vidtstrakte bemyndigelse kunne indskrænkes; et særligt lovforslag måtte eventuelt fremsættes om denne del af arbejdet.

Alt i alt må jeg således efterlyse en lovfæstelse på en række af de punkter, som lovforslaget omhandler, ligesom en række supplerende oplysninger nødvendigvis må indhentes ved behandlingen af lovforslaget. Jeg går ud fra, at der i et nedsat udvalg vil blive rig lejlighed til at drøfte spørgsmålene i enkeltheder, og jeg kan tilsige mit partis villighed til en indgående drøftelse af lovforslaget.

A. C. Normann: Ligesom de 3 partier, hvis ordførere vi netop har hørt, mener også det radikale venstre, at det i høj grad er rigtigt, at vi forbereder os på de eventualiteter, som dette lovforslag tager sigte på. Vi kan altså give tilslutning til den tanke, der ligger bag forslaget, nemlig at der allerede i fredstid træffes foranstaltninger til at sikre befolkningen bedst muligt mod mangel på forsyninger og mod følgerne af den desorganisation, som en krigstilstand måtte medføre, og vi finder det også rigtigt at træffe forberedelser til, at de offentlige organer kan fungere så godt som muligt i en sådan situation, selv om — det er et lille suk, jeg gerne vil udstøde i forbindelse med dette lovforslag — man vel altid må have den bagtanke, at man vanskeligt kan føle sig sikker på, at en eventuel krigssituation bliver af en sådan karakter, at den opfylder de forudsætninger for beredskabet, som man her har prøvet at forudse. Der er her så mange ting, der ikke kan forudses, at det ikke er muligt med større sikkerhed på forhånd at fastslå nogen nyttevirkning af loven, men det hindrer jo ikke, at vi indretter os så forstandigt, som vore bedømmelsesmuligheder i øjeblikket tillader det.

Stort set synes jeg altså, det er et godt oplæg, den højtærede statsminister har givet folketinget, og jeg tror også, at de private, både de enkeltpersoner, som forslaget muliggør indgriben over for, og de erhvervsdrivende, der f. eks. kan tilpligtes aflevering af ejendom, flytning af lagre og produktionsapparat, tilvejebringelse af større beredskabsbeholdninger o. s. v., vil forstå,